

Sandefjord, 18. januar 2011: Vedtak i sak 200-2010.

Klager: NN

Innklaget: SK Inkasso, Torvet 5, 2000 Lillestrøm.

Saken gjelder: Om klager har fremmet en innsigelse han burde fått vurdert før inkasso ble satt i verk og om varsler er betryggende avsendt.

Thor Dahls gt. 1 A
Postboks 311, 3201 Sandefjord
Tlf.: 33 46 56 57 . Faks: 33 46 93 13
E-Mail: post@inkassoklagenemnda.no
Bankgiro: 2490.56.30748
Org.nr.: 971 317 612
www.inkassoklagenemnda.no

1. Kravet

Saken gjelder to krav, ett fakturakrav for husleie i oppsigelsestid samt for opprydding og rengjøring av boligen etter utflytting, totalt kr 12 000, og ett fakturakrav for strøm i perioden 01.03.10 til 01.07.10, kr 7 679. Begge fakturaer er sendt av utleieren. Begge kravene ble inkassovarslet i samme varsel, sendt av innklagede. Betalingsoppfordring skal siden ha blitt sendt.

2. Saksforholdet

En faktura for "Husleie Kårbolig august-april", kr 10 000 og kr 2 000 for opprydding og rengjøring av utleiebolig og en faktura for strøm, kr 7 679,81, ble sendt av fordringshaver 02.08.10. Begge fakturaene hadde forfall 13.08.10. Varslene er sendt til utleieboligens adresse.

Grunnet manglende betaling av fakturaene ble kravene sendt til innklagede for videre oppfølging. Innklagede sendte inkassovarsel på vegne av fordringshaver 17.08.10. Betalingsoppfordring skal ha blitt sendt den 01.09.10. Begge varsler skal ha blitt sendt til den fraflyttede adressen, og skal ha kommet i retur til innklagede med påtegning om ny adresse.

Innklagede sendte nytt inkassovarsel til klager 08.09.10. Varselet var tillagt kr 60 i purregebyr og ble sendt til klagers nye adresse.

Klager fremsatte skriftlig klage til Inkassoklagenemnda 20.09.10. Av klagen fremgikk at klager mener han ikke skyldte penger til utleieren, i det han avsluttet leieforholdet 24.07.10. Klager skal ikke ha mottatt fakturaer i saken, kun brev fra inkassator. Han skal ha forsøkt å komme i kontakt både med fordringshaver og innklagede uten å lykkes.

Samme dag som klage ble fremsatt for Inkassoklagenemnda ble klage sendt til innklagede. Klager opplyste at han betraktet inkassovarselet som svindel, og oppfordret innklagede til å legge frem opprinnelig faktura. Etter å ha forelagt klagen for fordringshaver, besvarte innklagede klagers henvendelse med at fraflyttingen skal ha skjedd plutselig, uten at oppsigelse var mottatt. Klager er derfor fakturert for istandsettelse og ubetalt strøm i perioden leieforholdet omfattet. Det het avslutningsvis i brevet: "Idet vi antar partene ikke kommer til enighet i saken, vil saken bli oversendt til Husleietvistutvalget for avgjørelse."

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda oversendte saken til innklagede for uttalelse den 09.11.10. I innklagedes tilsvarende redegjorde innklagede for behandlingen av saken. Det ble opplyst at fordringshaver ikke skal ha noe ubesvart anrop fra klager og at innklagede svært sjelden mottar henvendelse om at man ikke er kommet gjennom på telefon. Man skal heller ikke ha mottatt skriftlig henvendelse før man mottok klage datert samme dag som klagen til Inkassoklagenemnda. Innklagede skal ha mottatt kopi av nytt klageskjema til inkassoklagenemnda, men oppfattet dette som et tilsvarende brev av 19.10.10.

3. Partene anfører

Klager anfører at han ikke har ubetalte krav etter fraflytting av boligen. Han har ikke mottatt fakturaer fra fordringshaver og er ukjent med hva kravet gjelder.

Innklagede anfører at kravet gjelder strøm og opprydding etter at boligen plutselig ble fraflyttet. Fordringshaver skal ikke ha mottatt oppsigelse i saken. Da inkassovarsel og betalingsoppfordring kom i retur, ble nytt inkassovarsel sendt. Innsigelse er ikke mottatt før klage, datert samme dag som klagen til Inkassoklagenemnda ble framsatt. Kravet vil bli oversendt husleietvistutvalget.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 20. desember 2010 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers Forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Inkassoloven gjelder inndrivning av forfalte pengekrav. Etter lovens § 17 første ledd plikter skyldneren å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivning etter standardsatser fastsatt i forskrift med hjemmel i § 19. Det følger av § 17 annet ledd at kostnadene ikke kan kreves erstattet dersom skyldneren hadde innsigelser som det var rimelig grunn til å få vurdert før inndrivningen ble satt i verk. Dette gjelder selv om kostnadene påløp før innsigelsen ble fremsatt dersom ikke skyldneren burde satt den fram tidligere. Kostnadene kan heller ikke kreves erstattet dersom kravet ikke er korrekt varslet, jf inkassoloven § 9.

Inkassoklagenemnda legger til grunn at fordringshaver sendte fakturaene til den fraflyttede adressen. Denne adressen skal også ha blitt benyttet ved utsendelse av inkassovarsel og betalingsoppfordring fra innklagede. Da inkassovarslet og betalingsoppfordringen kom i retur til innklagede, ble nytt inkassovarsel sendt klager på hans nye adresse.

Etter inkassoloven § 9 skal skyldneren før inkassotiltak settes i verk, ”ha sendt skyldneren skriftlig varsel”. I forarbeidene til loven er det i Ot prp nr 2 (1987-88) på side 57 uttalelser om hvordan varselet skal sendes. Det heter der blant annet:

Departementets forslag innebærer at skyldneren får risikoen for forsinkelser i postgangen og for at varslene i det hele kommer frem. (...) dette vil kun gjelde dersom varsel er avsendt på en betryggende måte, til en adresse hvor det er god grunn til å regne med å nå skyldneren. Hvis ikke fordringshaveren eller inkassatoren har holdepunkter for at skyldneren kan nås på annen adresse, må det normalt anses tilstrekkelig å sende varselet til den adressen som skyldneren har oppgitt til fordringshaveren.

Inkassoklagenemnda bygger i sin praksis på disse uttalelsene og har lagt til grunn at dette også gjelder faktura, andre brev og varsler. I denne saken ble fakturaer og senere varsler sendt til leieforholdets adresse. Nemnda uttalte i sak 89-2008 at ”I dette tilfellet er kravet sendt av utleier etter at leieforholdet var opphørt. Fordringshaver hadde derfor positiv kunnskap om at den benyttede adresse var feil. Det er derfor vanskelig å tillegge klager risikoen for at varslene ikke er mottatt. At klager ikke hadde meldt ny adresse til Folkeregisteret kan i dette tilfellet heller ikke fritta kreditor fra å foreta visse undersøkelser for å bringe klarhet i hvor klager bor. Nemnda understreker at det ikke kan pålegge fordringshaver noen omfattende undersøkelsesplikt, men at det i dette tilfellet, der utleier også er fordringshaver, påhviler fordringshaveren en skjerpet plikt til å foreta nærmere undersøkelse.”

Nemnda er etter dette kommet til at faktura og det første inkassovarslet og betalingsoppfordringen ikke er sendt på en betryggende måte. Etter å ha fått det utsendte varslene i retur, krediterte innklagede påløpte omkostninger og sendte nytt inkassovarsel til klagers nye adresse. Nemnda har vurdert om innklagede ved dette har reparert forholdet.

Inkassoklagenemnda viser til at inkassoloven gjelder inndriving av forfalte pengekrav. Da opprinnelige fakturaer også er sendt til en adresse fordringshaver hadde positiv kunnskap om at klager ikke lenger bodde på, kan ikke kravene sies å være brakt til forfall overfor ham. Kravene kunne derfor ikke sendes til inkasso.

Innklagede har iverksatt inkasso av krav som ikke er lovlig brakt til forfall overfor skyldner, og klager plikter da ikke å betale inkassoomkostningene.

Nemnda har også, uten at det har betydning for resultatet, vurdert om klagers innsigelse var av en slik art at han burde fått den vurdert før inndriving ble satt i verk og om innsigelsen er fremsatt i tide. Klager anfører at han skal ha ringt både fordringshaver og innklagede en rekke ganger uten å ha fått svar. Klager har også sendt skriftlig klage til Inkassoklagenemnda innen betalingsfristen i inkassovarselet 08.09.10. Innsigelsen er med dette fremsatt så tidlig at den ikke kan ses bort fra. Når fakturaene ikke var betryggende sendt til klager, og inkassovarselet ikke inneholdt opplysninger om hva kravet gjaldt, mener nemnda at klagers innsigelse var av en slik art at klager burde fått den vurdert før inkasso ble satt i verk.

Innklagede har bemerket at klager ikke har tatt opp innsigelsen med innklagede før klage ble sendt til Inkassoklagenemnda, slik nemndavtalen foreskriver. Etter nemndas oppfatning dreier det seg om en ren ordensforskrift. Nemnda viser også til at klagers påstand om problemer med å oppnå kontakt med fordringshaver og innklagede ikke kan utelukkes. Innklagede hadde dessuten anledning til å rette feilen da innsigelsen ble kjent gjennom klagen, men før saken kom til behandling i nemnda, uten at det skjedde.

Plikten til å erstatte inkassoomkostningene er bortfalt etter inkassoloven § 17 annet og siste ledd.

Vedtaket er enstemmig.

5 Vedtak

Klager gis medhold og plikter ikke å betale inkassokostnader, herunder ”purregebyr”.

Rune Jensen
Inkassoklagenemnda